

Мишко Вікторія Іванівна, курсантка
навчально-наукового інституту № 2
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри
цивільного права і процесу
Національної академії внутрішніх справ
Полішко Н. Л.

ОСОБИСТЕ СТРАХУВАННЯ

У сучасних умовах господарювання в Україні попри низку економічних проблем досить гостро постали й питання соціального захисту населення, зокрема у сфері пенсійного забезпечення, медичного обслуговування та захисту при настанні різного роду нещасних випадків. Єдиним дієвим механізмом вирішення таких проблем є побудова ефективної системи державного соціального страхування та створення умов для розвитку добровільного особистого страхування.

Страхування – це такий вид необхідної суспільно корисної діяльності, за якої громадяни і організації заздалегідь страхують себе від несприятливих наслідків у сфері їх матеріальних і особистих нематеріальних благ шляхом внесення грошових внесків у особливий фонд спеціалізованої організації (страховика), яка надає страхові послуги, а ця організація при настанні вказаних наслідків виплачує за рахунок коштів цього фонду страхувальнику або іншій особі обумовлену суму.

Особисте страхування як один з сегментів вітчизняного страхового ринку через несприятливі ринкові умови, фінансову кризу та непослідовність реформ у соціальній сфері недостатньо розвинуте та не використовується як механізм вирішення соціальних проблем, які набули перманентного характеру: спад демографічних показників, інвалідність, хвороби, нещасні випадки, відсутність якісної медичної допомоги, потреба в соціальному захисті, матеріальна незабезпеченість людей похилого віку.

Ринок страхових послуг є одним з необхідних елементів ринкової інфраструктури, тісно пов'язаним з ринком засобів виробництва, споживчих товарів, ринком капіталу і цінних паперів, праці і робочої сили. У країнах розвинутої економіки

страхова справа має найширший розмах і забезпечує підприємцям та звичайним громадянам надійну охорону їхніх інтересів від несприятливих наслідків різного роду техногенних аварій, фінансових ризиків, криміногенних факторів, стихійних і інших нещасть.

Система страхування в Україні в даний час ще не остаточно сформована і продовжує свій розвиток. Тенденції на ринку особистого страхування показують збільшення динаміки розвитку ринку, але існує ряд проблем, що заважають його розвитку. Одна з головних проблем – неможливість точного прогнозування економічного розвитку України, як наслідок – недовіра громадян до довгострокового вкладання грошей. У нашому суспільстві, на відміну від країн зі сформованим інститутом страхування, відсутня страхова культура населення і, за результатами соціологічних досліджень, виявляється низький рівень інформованості людей в області страхування.

В розвинутих країнах страхування є стратегічним сектором розвитку економіки, оскільки знімає навантаження з видаткової частини бюджету по відшкодуванню збитків, залученню інвестицій в економіку, вирішенню соціальних проблем суспільства.

Особисте страхування – це один із найпопулярніших видів страхування в світі, яке виступає формою захисту від ризиків, що загрожують життю, здоров'ю та працездатності людини. Воно може бути, як обов'язковим так і добровільним.

Необхідність особистого страхування зумовлюється як ризиковим характером відтворення робочої сили, так і підвищенням ступеню ризику життя у зв'язку з урбанізацією, погіршенням довкілля, а також зростанням питомої ваги людей похилого віку в загальній чисельності населення.

Низька популярність страхування у населення пояснюється недовірою до цієї фінансової послуги, а також дуже низьким рівнем знань про неї. Щоб залучити пересічного українця до лав страховальників, страховим компаніям потрібно діяти в двох напрямках – надавати послуги високої якості та активно популяризувати їх серед населення.

Суттєве зниження рівня інфляції, вплине на довіру страховальників до реальності відшкодування збитків. Ще однією з найважливіших передумов успішного розвитку страхової справи є забезпечення її висококваліфікованими кадрами.

Ефективним напрямком роботи щодо вирішення проблем в сфері особистого страхування є запровадження реальних заходів, які б знизили можливості для корупції та бюрократичних перепон, розробка ефективних механізмів захисту інтересів страхувальників.

Пропонується у правовому полі внести зміни та доповнення до Закону України «Про страхування» з приводу: розширення трактування об'єкта особистого страхування; упорядкування видів добровільного страхування; недопущення шахрайства; створення Єдиного реєстру несумлінних клієнтів; встановлення юридичної відповідальності за факти тіньових практик у діяльності страхових компаній.

Для удосконалення організаційного механізму функціонування добровільного страхування, зокрема особистого, пропонується:

– уповноваженому центральному органу виконавчої влади у справах нагляду за страховою діяльністю: визначити базовий перелік всеукраїнських та місцевих ЗМІ, які б висвітлювали рейтинги та показники діяльності провідних страхових компаній; зобов'язати страховиків систематично та своєчасно оновлювати звітну інформацію на власних Інтернет-сайтах; здійснювати санацію страхового ринку з метою виведення з нього несумлінних страховиків; залучити до процесу інформування з питань страхування освітні заклади;

– керівництву та профспілковим комітетам промислових підприємств: покращити рівень співпраці зі страховими організаціями, зокрема проводити спільні спеціалізовані семінари, конференції, збори, на яких обговорювати питання сучасного соціального захисту, зокрема добровільного особистого страхування, як одного з важливих чинників формування стану соціопсихо - економічного комфорту людини.

Список використаних джерел

1. Конституція України, станом на 01.01.2017 року.
2. Цивільний кодекс України // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 40–44, ст. 356.
3. Закон України «Про страхування». – Суми : Видавець Соколик Б. В., 2007. – 43 с.